

[Ole Espersen]

kommer lovgivningsmagten eller Finansudvalget. Endvidere gør jeg opmærksom på, at der jo bliver tale om en udgift, der afholdes uden hjemmel i finanslov eller i et aktstykke.

Justitsministeren (Agnete Laustsen, fg.):

Skatteministeren har i november givet en redegørelse for behandlingen af nogle konkrete skattesager, som jeg kan forstå er dem, spørgeren sigter til.

Det fremgår af denne redegørelse, at Højesteret i 1986 har afsagt nogle domme, der gav skatteyderne medhold i, at renteudgifter til et finansieringslån, der blev brugt til opkøb af statsgældsbeviser, var fradragsberettigede, mens kursgevinsten af investeringen efter de dagældende regler var skattefri. Efter højesteretsdommene var det dog en forudsætning, at skatteyderen ejede de omhandlede statsgældsbeviser.

I overensstemmelse med højesteretsdommene fastlagde Landsskatteretten en praksis, der anerkendte de pågældende arrangementer med statsgældsbeviserne. De kendelser fra Landsskatteretten, der fulgte den nye praksis, og som gav skatteyderne medhold, blev ikke indbragt for domstolene.

I en sag, der af en skatteyder var indbragt for landsretten uden at være prøvet for Landsskatteretten, traf landsretten imidlertid en afgørelse, som var i strid med den praksis, som Landsskatteretten anlagde i overensstemmelse med de afsagte højesteretsdomme. Og da skatteyderen ankede dommen til Højesteret, valgte skattemyndighederne at give skatteyderen medhold ved at tage bekræftende til genmæle.

På baggrund af skatteministerens redegørelse kan en sådan fremgangsmåde, der er begrundet i hensynet til den enkelte skatteydere retssikkerhed og i almindelige lighedsgrundsætninger, ikke give mig anledning til bemærkninger.

Efter min opfattelse kræver det heller ikke Folketingets eller Finansudvalgets tilslutning at tage bekræftende til genmæle i en sag af denne karakter under sagens behandling i Højesteret, når skattemyndighederne er af den opfattelse, at landsrettens dom ikke er i overensstemmelse med Højesterets praksis.

Ole Espersen (S):

»Når skattemyndighedernes opfattelse er

den, at landsrettens dom ikke er i overensstemmelse med praksis« – sagde ministeren. I den forbindelse vil jeg gerne spørge, om skattemyndighederne – det må indbefatte Statskattedirektoratet – var enige i, at den sag, som Landsskatteretten havde truffet afgørelse i, og som ministeren henviser til, nemlig revisorsagen, ikke skulle prøves, eller man kraftigt indstillede, at den sag skulle prøves ved domstolene. Det er det ene spørgsmål.

Det andet er, at jeg selvfølgelig ikke kan anerkende, at Folketinget eller Folketingets Finansudvalg skulle kunne sættes ud af kraft, når man har en klar dom, som man kan kræve 100.000 kr. ind på grundlag af blot ved at påstå stadfæstelse i Højesteret; det kræver i virkeligheden ikke andre aktiviteter. Så er der al mulig god udsigt til, at man ville vinde den sag.

Hvis man dér uden videre giver afkald på 100.000 kr., må det sættes i relation til den øvrige praksis, f.eks. at man beder om Finansudvalgets tilslutning, hvis man skal overdrage bare så meget som et cykelskur fra en kommune til staten, hvor det måske er 5.000 kr., det drejer sig om. Skal man eftergive en ulandsgæld – det er også en slags gave – ja, så går man naturligvis til Finansudvalget. Selv for at kunne modtage gaver går man til Finansudvalget, som vi ser det i disse dage. På den baggrund kan jeg ikke forstå, at den fungerende justitsminister kan hævde, at dette at give afkald på 100.000 kr. ikke skulle kræve nogen bevillingsmæssig tilslutning fra Folketingets side.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren er enig med mig i, at praksis i Finansudvalget er, at skiftende boligministre og andre ministre går til Finansudvalget, hvis der er tale om, at staten giver afkald på rettigheder af økonomisk værdi, altså om det, jeg har gengivet her, ikke er korrekt.

Endelig vil jeg gentage mit spørgsmål til ministeren: om skattemyndighederne virkelig har været enige i, at den omtalte landsskatteretskendelse ikke skulle ankes.

Stavad (S):

Supplerende til hr. Ole Espersens spørgsmål vil jeg gerne så præcist, som det nu er mig muligt, spørge den fungerende justitsminister: Hvis både skattemyndighedernes råd og kammeradvokatens indstilling til skatteministeren har været at anke sagen med den begrundelse,